Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 3. Stanisławów, dnia 1. marca 1924. Rok 4.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 600.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji spoecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 150 000 Mk., za całą szpaltę 9,000.000 Mk., za stronę 18,000.000 Mk. Należytość za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego.

Dział nieurzędowy.

I.

20.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Stanisławowskiego z dnia 12. stycznia 1924, L. 217/VII. w sprawie zwierząt załadowywanych i wyładowywanych w stacjach kolejowych położonych na obszarze Województwa Stanisławowskiego.

Uchylając obwieszczenie b. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 29. czerwca 1910 r, L. XVII. 5743/28/23 i 14. czerwca 1921, L. 71465 6852/XVII. zarządzam na zasadzie § 11 austr. ustawy z dnia 6. sierpnia 1909, Dz. p. p. Nr. 177 o zapobieganiu i tępieniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i wydanego do niej rozporządzenia wykonawczego z dnia 15. października 1909, Dz. p. p. Nr. 178, w sprawie załadowywania i wyładowywania zwierząt w stacjach kolejowych położonych na obszarze Województwa Stanisławowskiego co następuje:

I.

Zwierzęta jednokopytowe (konie, osły, muły i mułoosły) i zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) wolno załadowywać i wyładowywać w następujących stacjach kolejowych:

A.

W powiecie Dolina: w Bolechowie, Dolinie i Rożniatowie-Krechowicach;

W powiecie Horodenka: w Horodence;

W powiecie Kałusz: w Kałuszu;

W powiecie Kołomyja: w Gwoździcu i Kołomyji;
W powiecie Nadwórna: w Delatynie i Nadwórnie;
W powiecie Peczeniżyn: w Peczeniżynie Szczepanowskim;
W powiecie Rohatyn: w Bołszowcach, Bukaczowcach, Bursztynie-Demianowie i Rohatynie;
W powiecie Stanisławów: w Haliczu i Stanisławowie;
W powiecie Skole: w Ławocznem i Skolem;
W powiecie Stryj: w Stryju;
W powiecie Śniatyn: w Śniatynie-Załuczu i Zabłotowie;
W powiecie Tłumacz: w Ottynji, Pałahiczach i Tłumaczu;
W powiecie Turka: w Turce nad Stryjem;
W powiecie Żydaczów: w Hnizdyczowie-Kochawinie, Mikołajowie-Drohowyżu i Żydaczowie.

B.

W innych stacjach kolejowych mogą być wyżej wymienione zwierzęta załadowywane i wyładowywane tylko wyjątkowo w uwzględnieniu godnych wypadkach za zezwoleniem dotyczącej władzy politycznej powiatowej.

Załadowywanie względnie wyładowywanie w tych stacjach zwierząt będących w posiadaniu handlarzy i rzeźników jest niedopuszczalne.

C.

Załadowanie względnie wyładowanie zwierząt w stacjach kolejowych w ogóle winno odbywać się tylko przy świetle dziennem, w godzinach urzędowych kolejowej ekspedycji towarowej w obecności lekarza weterynaryjnego ustanowionego do badania zwierząt względnie jego zastępcy o ile chodzi o załadowywanie względnie wyładowywanie zwierząt w stacjach kolejowych wymienionych pod I. A, — ewentualnie w obecności lekarza weterynaryjnego wyznaczonego przez władzę polityczną powiatową. o ile chodzi o załadowywanie względnie wyładowywanie zwierząt w stacjach kolejowych, o których mowa pod I. B

Zwierzęta wymienione pod I. podlegają bez względu na wiek, ilość sztuk i odległość stacji wyładowania i przeznaczenia, badaniu ustanowionego lekarza weterynaryjnego tak przy załadowaniu jak wyładowaniu.

Zwierzęta te nadawane w małych ilościach w kojcach, skrzyniach i t. p. jako bagaż lub przesyłka drobnicowa, mogą być badane przez lekarza weterynaryjnego przy nadaniu w ekspedycji kolejowej względnie przy wydaniu tych zwierząt odbiorcom w stacji docelowej (stacji wyładowania).

Każde zwierzę wymienione pod I. przewożone koleją, musi być legitymowane osobnym paszportem na zwierzęta odpowiadającym ściśle wymogom § 8, powołanej ustawy i wydanego do niej rozporządzenia wykonawczego ewentualnie także wymogom zarządzenia wydanego każdocześnie na zasadzie tej ustawy.

Wyjątek stanowią osseski przy matkach, które mogą być opisane w paszporcie matki jak również zwierzęta osób przesiedlających się, które mogą być zaopatrzone paszportami zbiorowymi.

Zwierzęta nadeszłe do stacji kolejowej załadowania względnie wyładowania bez przepisanego paszportu albo legitymowane paszportem nieważnym z powodu przedawnienia lub paszportem nienależycie wydanym w ogóle a w szczególności, jeżeli wygląd zwierząt nie zgadza się z opisem podanym w paszporcie, mają być zakwestjonowane i traktowane po myśli ostatniego ustępu rozporządzenia wykonawczego do § 8, powołanej ustawy.

Wyładowanie zwierząt — wyjąwszy wypadki z konieczności lub specjalne pozwolenie władzy politycznej powiatowej dostarczone przez stronę — może odbywać się tylko w stacji przeznaczenia zwierząt.

Jeżeli wśród przewożonych koleją zwierząt zdarzy się wypadek zasłabnięcia lub padnięcia, który nie da się odnieść do pewnej przyczyny zewnętrznej, wówczas należy transport zbadać pod względem sanitarno-weterynaryjnym w najbliższej stacji badania leżącej w kierunku jazdy.

Jako stacje badania ustanawia się na obszarze Województwa Stanisławowskiego te stacje z wymienionych pod I. A, które położone są w miejscowościach będących siedzibą władzy politycznej powiatowej.

Stacja kolejowa, która otrzyma wiadomość o padnięciu lub zasłabnięciu ma, o ile sama nie jest stacją badania, zawiadomić o tem natychmiast najbliższą taką stację; jeżeli w kierunku jazdy niema stacji badania, wówczas należy zezwolić na dalszy przewóz transportu do stacji przeznaczenia i zawiadomić ją o tem.

Stacja badania względnie stacja przeznaczenia winna zażądać natychmiast interwencji politycznej władzy powiatowej, która wyda potrzebne zarządzenia.

O wyniku badania i o wydanych zarządzeniach winien interweniujący lekarz weterynaryjny uwiadomić najkrótszą drogą interesowaną stację kolejową i władzę polityczną.

Zwierząt nadchodzących z zagranicy nie można przewozić w tym samym wozie razem ze zwierzętami krajowemi a zwierząt przeznaczonych na rzeź razem ze zwierzętami użytkowemi lub hodowlanemi.

II.

Lekarz weterynaryjny ustanowiony do badania zwierząt w stacji kolejowej względnie jego zastępca obowiązany jest:

a) zbadać jak najdokładniej każde zwierzę przeznaczone do załadowania względnie wyładowania w stacji kolejowej tak co do stanu zdrowia jak i pochodzenia i jeżeli nie zajdą żadne przeszkody zezwolić na załadowanie zwierząt do wagonów względnie na odpędzenie wyładowanych zwierząt do miejsca przeznaczenia;

b) prowadzić protokół badanych zwierząt w stacji kolejowej według dotychczasowego wzoru;

c) wpisać do tego protokołu każdy transport zwierząt załadowanych względnie wyładowanych w stacji kolejowej wypełniając szczegółowo wszystkie rubryki protokołu;

d) zaopatrzyć okładkowy paszport zeszytych paszportów każdego załadowanego transportu zwierząt liczbą bieżącą protokołu badania zwierząt pod którą transport wpisano do protokołu i klauzulą zawierającą ilość, rodzaj i jakość (hodowlane, użytkowe, rzeźne) zwierząt, ilość paszportów na zwierzęta, numer wagonu do którego transport załadowano, nazwę stacji wyładowania i nazwę miejsca przeznaczenia zwierząt i stwierdzającą niepodejrzany stan zdrowia zwierząt i klauzulę tę zaopatrzyć datą załadowania i czytelnym

własnoręcznym podpisem, — wszystkie zaś inne paszportów tego transportu zaopatrzyć liczbą protokołu badania zwierząt wypisanąna paszporcie okładkowym i klauzulą stwierdzającą niepodejrzany stan zdrowia zwierzęcia, datą i swym podpisem i paszporty te wręczyć kolejowej ekspedycji towarowej;

e) zaopatrzyć wszystkie paszporty wyładowanych zwierząt liczbą bieżącą protokołu badania zwierząt pod którą transport wpisano do protokołu, klauzulą stwierdzającą niepodejrzany stan zdrowia zwierząt, datą wyładowania, swym podpisem i paszporty te wręczyć kolejowej ekspedycji towarowej;

f) dopuścić w porozumieniu z kolejową ekspedycją towarową do załadowania takiej ilości zwierząt, jaka do danego wagonu zmieścić się może tak, by zwierzęta nie były dręczone skutkiem przepełnienia wagonu oraz zarządzić, aby sztuki złośliwe były odpowiednio uwiązane:

g) dopilnować, aby miejsca postoju zwierząt w stacji kolejowej i rampy kolejowe były jak najdokładniej oczyszczone względnie odrażone i w tym względzie udzielać wskazówek organom kolejowym.

W razie stwierdzenia przy badaniu zwierząt w stacji kolejowej jednej z chorób zaraźliwych zwierzęcych co do których istnieje obowiązek doniesienia lub podejrzenia o taką chorobę, ma interwenjujący lekarz weterynaryjny zawiadomić o tem natychmiast przynależną zwierzchność gminną, celem zarządzenia tymczasowych środków ostrożności (§ 20, powołanej ustawy), udzielić jej rady i wskazówek, dopomóc we wprowadzeniu w wykonanie tych środków i donieść o tem w jak najkrótszej drodze właściwej politycznej władzy powiatowej.

Jeżeli badania zwierząt w stacji kolejowej dokonuje powiatowy lekarz weterynaryjny ma on w takich wypadkach postąpić po myśli § 5, rozporządzenia ministerjalnego z dnia 17. listopada 1919 r. Dz. p. p. Nr. 179.

III.

Wysyłający zwierzęta względnie odbiorcy zwierząt w stacjach kolejowych obowiązani są:

a) zawiadomić dość wcześnie a najmniej na 12 godzin przedtem właściwego lekarza weterynaryjnego ustanowionego do badania zwierząt w stacji kolejowej a w razie jego nieobecności lub przeszkody jego zastępcę o dniu i godzinie zamierzonego ładowania względnie wyładowania zwierząt;

b) dostawić zwierzęta przeznaczone do załadowania w stacji kolejowej tak wcześnie, by badanie zwierząt przed załadowaniem do wagonów jakoteż manipulacja z paszportami na zwierzęta oraz załadowanie zwierząt dokonane być mogły jak najdokładniej na godzinę przed odejściem właściwego pociągu;

c) ustawić zwierzęta w wyznaczonem miejscu postoju (rampie kolejowej) według rodzaju (ogiery, wałachy, klacze; buhaje, woły, krowy, jałówki, cielęta; knury, wieprzki, lochy) i ułożyć paszporty, którymi są legitymowane w porządku w jakim są ustawione zwierzęta;

d) zwierzęta przed załadowaniem do wagonów nakarmić i napoić a przy transportach na większe odległości dostarczyć do wagonu odpowiedniej ilości karmy;

e) dostarczyć odpowiednich pomocników potrzebnych przy badaniu zwierząt;

f) okazać na każde żądanie lekarza weterynaryjnego interwenjującego przy badaniu zwięrząt ewentualnie organów kontrolnych świadectwo identyczności, kartę przemysłową, świadectwo posiadania stajni handlowej i t. p. dokumenty;

g) stosować się ściśle do poleceń i wskazówek lekarza weterynaryjnego interweniującego przy badaniu zwierząt;

h) przed badaniem zwierząt uiścić w kasie kolejowej następujące należytości za badanie zwierząt:

W stacjach kolejowych wymienionych pod I. A.

1. Za zbadanie każdej sztuki zwierząt większych (konie, osły, muły, mułoosły i bydło rogate) 100.000 marek, najmniej 500.000 marek.

2. Za zbadanie każdej sztuki zwierząt mniejszych a to: źrebiąt, cieląt, świń, owiec i kóz 50.000 marek najmniej 500.000 marek.

3. Prosiąt, jagniąt, koźląt 25.000 marek, najmniej 250.000 marek.

Za zbadanie ossesków towarzyszących matkom nie będzie pobierana żadna należytość

W razie koniecznej potrzeby badania zwierząt przy załadowaniu, wyładowaniu lub przeładowaniu wcześnie rano przed godzinami urzędowemi kolejowej ekspedycji towarowej lub popołudniu po godzinach urzędowych kolejowej ekspedycji towarowej winna strona uiścić należytości wyżej wymienione w podwójnej wysokości.

Oprócz należytości za badanie zwierząt obowiązany jest wysyłający względnie odbiorca zwierząt uiścić w kasie kolejowej ustanowioną przez Starostwo należytość za przyjazd i powrót lekarza weterynaryjnego do stacji i ze stacji kolejowej ewentualnie także należytość za bilet kolejowy II. klasy tam i napowrót.

W stacjach kolejowych nie wymienionych pod I. A, względnie o których mowa pod I. B, ma wysyłający względnie odbiorca zwierząt uiścić w kasie kolejowej należytości wyżej wymienione za badanie zwierząt a nadto złożyć w Starostwie równocześnie z prośbą o zezwolenie na ładowanie względnie wyładowanie zwierząt w takich stacjach koszta podróży i djet odpowiadające stopniowi służbowemu wchodzącego w rachubę państwowego lekarza weterynaryjnego względnie koszta podróży i djet odpowiadające VIII. stopniowi służbowemu urzędników państwowych, o ile do badania zwierząt delegowany być ma nie państwowy lekarz weterynaryjny.

Należytości za przyjazd i powrót lekarza weterynaryjnego do stacji i ze stacji kolejowej względnie koszta podróży i djet, mają być w razie równoczesnego dokonania badania większej ilości transportów zwierząt rozdzielone na poszczególnych nadawców względnie odbiorców.

IV.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie dotyczą zwierząt należących do zarządu wojskowego niemniej zwierząt będących własnością funkcjonarjuszy wojskowych, jeżeli zwierzęta te wysyłane są na podstawie służbowego polecenia, natomiast odnoszą się do zwierząt należących do zarządu wojskowego oddanych w prywatne używanie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. lutego 1924 r.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podpadają pod przepisy dyscyplinarne, karane będą według rozdziału VIII. austrjackiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 6. sierpnia 1909 r. Dz. p. p. Nr. 177.

To się podaje do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

L. 217/VII. ex 1924.

Stanisławów, dnia 12. stycznia 1924.

W sprawie zwierząt załadowywanych i wyładowywanych w stacjach kolejowych położonych na obszarze Województwa Stanisławowskiego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Przesyłając w załączeniu odpowiednią ilość egzemplarzy rozporządzenia z dnia 12-go stycznia 1924 r., L. 217/VII. w sprawie badania zwierząt załadowywanych i wyładowywanych w stacjach kolejowych położonych na obszarze Województwa Stanisławowskiego do wiadomości i zastosowania się, polecam Panom Starostom udzielić niezwłocznie po jednym egzemplarzu przyległego rozporządzenia znanym hodowcom i handlarzom zwierzętami w powiecie a po jednym egzemplarzu przyległego rozporządzenia i niniejszego okólnika wszystkim lekarzom weterynaryjnym osiadłym w powiecie.

Ponieważ do przewozu koleją mogą być dopuszczone zwierzęta legitymowane paszportami opiewającymi osobno na każdą sztukę, przeto — o ile to się dotychczas nie stało — zarządzić należy, aby osoby upoważnione do wydawania paszportów na zwierzęta, wydawały paszporty na każde zwierzę bez względu na rodzaj i wiek. Wyjątek stanowią osseski przy matkach, które mogą być opisane w paszpocie matki, jak również zwierzęta osób przesiedlających się, które mogą być zaopatrzone paszportami zbiorowymi.

Organom do tego powołanym przypomnieć należy obowiązek częstego i ścisłego kontrolowania paszportów na zwierzęta w gminach, rzeźniach, na targach, kolejach i t. p. i kwestjonowania bezwarunkowo zwierząt legitymowanych paszportami nieodpowiednimi (obwieszczenie z dnia 4. stycznia 1922, L 40/VII. d.) tym tylko bowiem sposobem zapobiec można wprowadzeniu w obrót zwierząt dotkniętych chorobami zaraźliwemi lub o nie podejrzanych, zwierząt z okręgów zamkniętych z powodu zarazy, dalej zwierząt przemycanych z zagranicy i t. p.

Lekarzy weterynaryjnych ustanowionych do badania zwierząt w stacjach kolejowych wezwać należy, aby, jak najściślej przestrzegali postanowień przyległego rozporządzenia, zaś referentom weterynaryjnym Starostwa polecić, by przy każdej sposobności przekonywali się o sposobie dokonywania czynności związanych z badaniem zwierząt w stacjach kolejowych i o ujemnych spostrzeżeniach, które winni uwidocznić w protokole badania załadowanych i wyładowanych zwierząt, donosili niezwłocznie Panom Starostom.

Doniesienia te zechcą Panowie Starostowie przedkładać niezwłocznie Urzędowi Wojewódzkiemu dołączając opis wydanego ewentualnie zarządzenia lub przedstawiając odpowiednie wnioski.

O ile do badania zwierząt w stacji kolejowej ustanowieni zostali referenci weterynaryjni Starostwa, zechcą Panowie Starostowie zwrócić ich uwagę, że czynności związane z dokonywaniem badania zwierząt w stacjach kolejowych nie mogą bezwarunkowo stać im na przeszkodzie w spełnianiu obowiązków służbowych w urzędzie i powiecie i zarządzić oraz dopilnować, aby referenci ci dokonywali badania zwierząt w stacjach kolejowych tylko w czasie wolnym od spełniania obowiązków w zakresie agend referenta weterynaryjnego. — Ponieważ jednak interesowane strony nie mogą być narażane na choćby najmniejszą zwłokę załadowywaniu względnie w wyładowywaniu zwierząt w stacjach kolejowych przeto badania zwierząt w stacjach kolejowych dokonywać mają niezwłocznie lekarze weterynaryjni ustanowieni zastępcami w czasie, gdy referenci weterynaryjni zajęci są spełnianiem tak wewnętrznych jak zewnętrznych czynności służbowych.

Dokonanie badania każdego transportu zwierząt w stacji kolejowej ma interwenjujący lekarz weterynaryjny stwierdzić własnoręczynm czytelnym podpisem w „Uwadze“ tak konsygnacji kolejowej jak i w protokole badania zwierząt.

Wykaz lekarzy weterynaryjnych uprawnionych do badania zwierząt w stacji kolejowej dołącza się.

Na podstawie tego wykazu, zechcą Panowie Starostowie powołując się na niniejszy reskrypt zawiadomić niezwłocznie odnośnych lekarzy weterynaryjnych o ustanowieniu ich lekarzami weterynaryjnymi względnie zastępcami do badania zwierząt w danej stacji kolejowej i odpisy tych zawiadomień udzielić do wiadomości naczelnictwom właściwych stacji kolejowych i przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu.

Lekarze weterynaryjni ustanowieni do badania zwierząt w stacjach kolejowych w ogóle a w szczególności referenci weterynaryjni obowiązani są pouczać przy każdej sposobności tak wysyłających zwierzęta jak i odbiorców zwierząt w stacjach kolejowych i ciążących na nich obowiązkach wymienionych w części III-ej przyległego rozporządzenia i dopilnowywać, aby postanowienia tego rozporządzenia były jak najściślej dopełniane.

Przytem oznajmia się Panom Starostom, że należytości ściągnięte od stron za badanie zwierząt w stacjach kolejowych wymienionych pod I. A. przyległego rozporządzenia mają dotyczące stacyjne kasy towarowe po potrąceniu 5% tytułem wynagrodzenia dla urzędników kolejowych za manipulację i użycie druków na konsygnacje kolejowe wypłacać z końcem każdego miesiąca lekarzom weterynarjynym, którzy badania zwierząt dokonali wraz z całą należytością ściągniętą od stron za dojazdy lekarza weterynaryjnego do stacji i ze stacji kolejowej za potwierdzeniem odbioru uwidocznionem na konsygnacji kolejowej załadowanych względnie wyładowanych zwierząt.

Należytości ściągnięte od stron za badanie zwierząt za zezwoleniem Starostwa w stacjach kolejowych, o których mowa pod I. B. przyległego rozporządzenia mają stacyjne kasy towarowe tych stacji po potrąceniu 5% na rzecz urzędników kolejowych wypłacić delegowanemu lekarzowi weterynaryjnemu niezwłocznie po

dokonaniu badania zwierząt za potwierdzeniem jak wyżej powiedziano.

Obliczenie należytości przypadających lekarzom weterynaryjnym za badanie zwierząt w stacji kolejowej i za dojazdy lekarza weterynaryjnego do stacji i ze stacji kolejowej oraz należytości przypadających urzędnikom kolejowym (5%) ma być uwidocznione na konsygnacji kolejowej zwierząt ładowanych względnie wyładowanych.

Na konsygnacji tej mają interesowani lekarze weterynaryjni stwierdzić własnoręcznym czytelnym podpisem nie tylko odbiór należnych im kwot ale także okoliczność, że ilość zwierząt przez nich badana wyszczególniona w konsygnacji zgadza się z ilością zwierząt zapisaną w protokole badania załadowanych i wyładowanych zwierząt względnie z ilością badanych zwierząt o ile chodzi o zwierzęta badane w stacji kolejowej za zezwoleniem Starostwa.

Tak potwierdzone konsygnacje kolejowe mają urzędy stacyjne stacji kolejowych wymienionych pod I. A, przyległego rozporządzenia przesyłać właściwemu Starostwu z końcem każdego miesiąca, — urzędy stacyjne zaś stacji kolejowych, o których mowa pod I. B, rozporządzenia, niezwłocznie po dokonaniu załadowania względnie wyładowania zwierząt.

Panowie Starostowie zechcą te konsygnacje kolejowe zwierząt ładowanych względnie wyładowanych po sprawdzeniu czy odpowiadają wymogom wyżej podanym przedłożyć niezwłocznie a najpóźniej do 10-go dnia każdego miesiąca Urzędowi Wojewódzkiemu bez specjalnego rachunku lekarza weterynaryjnego wykonującego badanie zwierząt w stacji kolejowej.

Koszta podróży i djet złożone przez strony w Starostwie wraz z prośbą o zezwolenie na załadowanie względnie wyładowanie zwierząt w stacjach kolejowych, o których mowa pod I. B rozporządzenia, wypłacą Panowie Starostowie delegowanemu lekarzowi weterynaryjnemu po sprawdzeniu i zaklauzulowaniu jego rachunku kosztów podróży przez Urząd Wojewódzki, przeto rachunki te sporządzone w sposób przepisany i wraz z odnośną konsygnacją kolejową należy przedkładać Urzędowi Wojewódzkiemu niezwłocznie a najpóźniej do 8-miu dni po dokonaniu czynności.

Konsygnacje kolejowe ładowanych względnie wyładowanych zwierząt i protokół badania takich zwierząt prowadzone być mają na dotychczasowych drukach.

Druki protokołu badania zwierząt w stacjach kolejowych będą utrzymywane na składzie w Urzędzie Wojewódzkim i wydawane bezpłatnie na żądanie politycznych Władz powiatowych, które po zeszyciu tych druków, opaginowaniu, opatrzeniu urzędową pieczęcią i uwidocznieniu na ich okładce ilości kartek, z których protokół się składa przeszlą organom uprawnionym do badania zwierząt w stacjach kolejowych.

Równocześnie uchylam okólniki b. Namiestnictwa z dnia 29. czerwca 1910, L. XVII. 5743/28/23 i z dnia 14. czerwca 1921 r., L. XVII. 71465/6852 w sprawie oględzin zwierząt w stacjach kolejowych oraz tut. reskrypt z dnia 30. stycznia 1922 r., L. 592/VII. ex 1922 w sprawie rachunków lekarzy weterynaryjnych za oględziny zwierząt w stacjach kolejowych i polecam Panom Starostom odpowiednio sprostować pozycję 9-tą wykazu terminowych spraw weter. przesłanego reskryptem z dnia 9. sierpnia 1923, L. 6578/VII.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

21.

L. 1455/I.b. Stanisławów, dnia 21. lutego 1924.

W sprawie opłat za karty na broń i za karty łowieckie.

Do wszystkich Panów Starostów.

W Dzienniku Ustaw Nr. 8, poz. 82, ogłoszone zostało rozporządzenie w przedmiocie opłat stemplowych od kart łowieckich z dnia 21. stycznia 1924 r. W związku z powyższem w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 29. stycznia 1924, Nr. B. P. 740 (okólnik Nr. 12) zarządza co następuje:

1) Pozwolenie (karty) na broń podlegają opłacie stemplowej jak za świadectwa urzędowe w myśl postanowień ustawy z dnia 24. marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych (Dz. U. Nr. 44/23, poz. 296) w wysokości, ustalonej odpowiedniemi rozporządzeniami Ministra Skarbu. Od dnia 1. lutego 1924 r. obowiązują opłaty przewidziane w rozporządzeniu z dnia 17. stycznia 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 8, poz. 81). Oprócz powyższej opłaty urzędy wydające pozwolenia pobierać winny, tytułem zwrotu kosztu druku blankietów po 500 000 Mk. od każdego wydanego pozwolenia (karty). Innych opłat na rzecz Skarbu Państwa pobierać nie należy.

2) Za karty łowieckie pobierać należy z dniem wejścia w życie rozporządzenia z dnia 21. stycznia 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 8, poz. 82) opłaty stemplowe tem rozporządzeniem przewidziane. Oprócz tego tytułem zwrotu kosztu druku blankietów kart łowieckich pobierać należy od każdej wydanej karty łowieckiej po 500.000 Mk. w tym samym trybie jak od wydanych pozwoleń na broń. Innym opłatom na rzecz Skarbu Państwa karty łowieckie nie podlegają.

O czem Panów Starostów zawiadamiam z poleceniem ścisłego zastosowania się z oznajmieniem, że niniejszym okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zostają jednocześnie załatwione zapytania i wnioski Panów Starostów w przedmiocie zmian opłat za karty na broń i karty myśliwskie.

Tut. reskrypt z dnia 1. lutego 1924, L. 11294/pr. traci tem samem moc obowiązującą.

Za Wojewoda: Dr. GARAPICH.

22.

L. 554/Ia. Stanisławów, dnia 21. stycznia 1924.

Unieważnienie skradzionej pieczęci.

Do wszystkich Panów Starostów.

Pan Wojewoda Nowogrodzki pismem z dnia 19. grudnia 1923, L. 8118/Pr. powiadomił mnie, że w nocy dnia 20. maja z. r. z mieszkania księdza prawosław-

nego w Ławryszewie, gminy Niehniewickiej Teodora Hermana skradziono między innemi rzeczami pieczęć urzędową z godłem Państwowym oraz napisem „Urzędnik stanu cywilnego parafji prawosławnej w Ławryszewie".

Powyższe podaję do powszechnej wiadomości z tem, że ponieważ ta pieczęć nie została dotychczas odnalezioną, zarządzono jej unieważnienie.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

23.

L. 896/Ia. Stanisławów, dnia 30. stycznia 1924.

Zgromadzenie Sióstr Felicjanek w Tarnowie. — Zezwolenie na zbiórkę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych udzieliło reskryptem z dnia 15. I. 1924 B. P. 7820 w myśl § 1. przepisów ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33, z dnia 11. II 1921 r. pozwolenia Zgromadzeniu SS. Felicjanek w Tarnowie na urządzenie kwesty w czasie od 1. stycznia do 31. grudnia 1924 r. włącznie po miastach i wsiach na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w b. dzielnicy austrjackiej pod warunkiem, że Zarząd Zgromadzenia SS. Felicjanek i osoby przez ten Zarząd wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446. z dnia 4. II. 1921 r., ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

Polecam Panom Starostom aby w przeprowadzeniu kwesty nie czynili przeszkód Zgromadzeniu Sióstr Felicjanek w Tarnowie, oraz osobom przez to Zgromadzenie wydelegowanym w celach kwestarskich, o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

24.

L. 331/II. ex 1924.

Stanisławów, dniu 21. stycznia 1924.

W sprawie ściągania w drodze egzekucji politycznej zapomóg pobranych nieprawnie na cele odbudowy.

Do wszystkich Panów Starostów.

Sąd Najwyższy w Warszawie w pewnym konkretnym wypadku orzekł, że ściąganie nieprawnie pobranych zapomóg lub pożyczek, udzielonych na cele odbudowy na podstawie prawomocnej uchwały Komisji zapomogowej w drodze egzekucji sądowej nie jest dopuszczalne, lecz że pretensje takie należy ściągać w drodze egzekucji politycznej przez właściwe Starostwo. Egzekucyjne kroki sądowe za pośrednictwem Prokuratorji Generalnej mogą mieć miejsce tylko takie, jakich nie można podjąć przy egzekucji politycznej, to znaczy przez przymusowe ustanowienie prawa zastawu na nieruchomościach i przez licytację nieruchomości. — W tym sensie można rozumieć i stosować na przyszłość postanowienie art. 36. ust. 2. instrukcji dla Komisji zapomogowych (rozp. Min. Robót Publ. Gener. Dyr. Odbudowy z 14. lutego 1921 r. L. 1290) co do przedkładania przez polityczne władze powiatowe spraw tego rodzaju Województwu celem odniesienia się do Prokuratorji Generalnej o wdrożenie sądowych kroków egzekucyjnych.

Wojewoda: wz. Dr. GARAPICH.

25.

L. 654/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 25. stycznia 1924.

Przekazanie agend zaaopatrzenia inwalidów i pozostałych po nich rodzin Izbom Skarbowym.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 16. stycznia 1924, L. 2151. Dep. VII. Ind. Wydz. Up. polecam Panom Starostom wszystkie sprawy dotyczące zaopatrzenia pieniężnego przypadającego inwalidom wojennym, jakoteż rodzinom pozostałych po inwalidach oraz po poległych i zmarłych żołnierzach, których śmierć znajduje się w związku ze służbą wojskową, kierowały nie jak dotąd do Ministerstwa Spraw Wojskowych lecz bezpośrednio do właściwych Izb Skarbowych, jako organów powołanych w myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 4. kwietnia 1923 r. (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Skarbu z dnia 23. kwietnia 1923 Nr. 8), do przyznawania, wymierzania i wypłaty tych zaopatrzeń, a to: na obszarze b. zaboru austr. do Izby Skarbowej w Krakowie, na obszarze b. zaboru pruskiego do Izby Skarbowej w Poznaniu i na obszarze b. zaboru rosyjskiego do Izby Skarbowej w Warszawie.

Kierowanie omawianych spraw do Ministerstwa Spraw Wojskowych powoduje niepotrzebną całkiem korespondencję, gdyż wszystkie te sprawy muszą być następnie przesyłane właściwym Izbom Skarbowym, a pozatem powstaje wskutek tego zwłoka w załatwianiu omawianych spraw zaopatrzenia.

O tem należy zarazem pouczyć Urzędy gminne i strony interesowane, aby podania w powyższych sprawach kierowały bezpośrednio do właściwych Izb Skarbowych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

26.

Starostwo w Chrzanowie.

L. 40242/23 Chrzanów, dnia 10. grudnia 1923.

Województwo w Krakowie.

Zwierzchność gminna w Trzebini wsi doniosła, że dnia 4. listopada 1923, około godziny 11 przedpołudniem napotkała policja gminna leżącego na ulicy żebraka głuchoniemego niewiadomego nazwiska i imienia, którego sprowadzono do aresztu gminnego celem zbadania jego pochodzenia. Tenże w areszcie około godziny 4 rano zmarł, nie okazując żadnych boleści.

Zwierzchność gminna zarządziła zrobienie trumny, w której umieszczono zwłoki zmarłego, które następnie przewieziono na miejscowy cmentarz parafjalny.

Zmarły nie posiadał żadnych dokumentów osobistych przy sobie. Zmarły miał przy sobie 80.100 Mk.

był wzrostu średniego, okrągłej twarzy, włosy blond, oczy piwne, nos krótki, zadarty, odziany w krótką podartą marynarkę koloru szarego, w spodniach ciemnoszarych, w trzewikach podartych i kaszkiecie.

Ponieważ dotychczas nie zdołano stwierdzić tożsamości osoby zmarłego donoszę Województu z prośbą o zarządzenie zbadania w okręgu krakowskiego Województwa i sąsiednich Województw

Starosta: HEINDRICH, m. p.

L. 850/II. ex 1924 Stanisławów, dnia 4. lutego 1923.
Stwierdzenie tożsamości.

Wszystkim Panom Starostom

Przesyłam na skutek pisma Województwa Krakowskiego, z poleceniem wydania zarządzeń celem stwierdzenia tożsamości osoby zmarłego i zawiadomienia o dodatnim wyniku Starostwo w Chrzanowie.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

27.

L. 1182/II. ex 1924

Stanisławów, dnia 13. lutego 1924.

Współdziałanie władz administracyjnych z władzami skarbowymi przy ściąganiu podatków.

Okólnik Nr. 41.

Do wszystkich Panów Starostów.

Dla uzdrowienia finansów państwowych zostały w ostatnich czasach nałożone na ludność znaczne ciężary podatkowe a celem ich ściągnięcia zmuszone są władze skarbowe do podjęcia niezwykle energicznej akcji wymiarowej i poborowej.

Ponieważ przeprowadzenie tej akcji mającej dla Państwa pierwszorzędne znaczenie może napotkać na trudności techniczne zwłaszcza z powodu braku środków lokomocji i niewystarczającej liczby egzekutorów podatkowych, przeto na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4. lutego br. Nr. Pr. 1116 polecam Panom Starostom, aby w granicach kompetencji udzielali władzom skarbowym jaknajdalej idącej pomocy a zwłaszcza, by na ich żądania 1. udzielały asystencji policyjnej, 2. dostarczały im podwod.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

28.

L. 1063/II. ex 1924.

Stanisławów. dnia 13. lutego 1924.

Stałe używanie dróg publicznych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z 17. lipca 1922 L. Dz. XI. 1680, zastrzegło sobie Ministerstwo Robót publicznych pozwalanie na wszelkie stałe obciążanie własności Zarządu drogowego niezależnie od kategorji dróg i niezależnie od tego, kto tymi drogami zarządza.

Chodzi tu o obciążenie dróg przez budowę kolejek wszelkiego rodzaju kanałów rurociągów budynków, zakładów przemysłowych i t. p.

Polecam zatem Panom Starostom, aby w wypadkach, w których wydanie pozwolenia na samą budowę należy do kompetencji Starostwa (np. urządzenie kolejki ręcznej lub konnej w obrębie powiatu dla celów zakładu przemysłowego) a dla wykonania budowy konieczne jest użycie gruntu drogowego (np. przy przekroczeniu drogi kolejką) wyraźnie zastrzegali w konsensie uzyskanie pozwolenia Ministerstwa Robót Publicznych na użycie drogi na cel powyższy i przedkładali następnie akta dochodzenia Województwu celem zasięgnięcia dycyzji Ministerstwa.

Ten sposób postępowania ma być stosowany zarówno gdy chodzi o użycie dróg państwowych jak i wojewódzkich, powiatowych lub gminnych.

Wojewoda: w z SZWEDZICKI.

29.

L. 1069/II. ex 1924

Stanisławów, dnia 13. lutego 1924.

Zmiany w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karno-administracyjnych, porządkowych i dyscyplinarnych oraz zastosowanie złotego (franka złotego) do obliczenia niektórych z tych kwot.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ślad za tutujszym reskryptem z dnia 8. stycznia 1924 L. 11270/II. zwracam uwagę Panom Starostom, że w Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 89 ogłoszone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21. stycznia 1924 w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych, tudzież w przedmiocie zastosowania złotego (franka złotego) do obliczenia niektórych z tych kwot.

Postanowienia powołanego wyżej rozporządzenia stosują się między innymi do postanowień karnych, których przekroczenia przekazane są do ukarania w drodze orzecznictwa władz administracyjnych i odnoszą się do granic grzywien, które władze administracyjne mogą nakładać w osądach karnych lub w orzeczeniach, tudzież do granic, doktórych władze administracyjne mogą nałożyć odszkodowanie a straże zaprzysiężone same szacować wyrządzoną szkodę. Stosują się one również do wykroczeń porządkowych i dyyscplinarnych.

W szczególności zostały powyższem rozporządzeniem zmienione, w sposób niżej podany, kwoty pieniężne ustalone rozporządzeniem ż dnia 22. października 1923 Dz. U. R. P. Nr. 109 i z dnia 17. grudnia 1923 Dz. U. R. P. Nr. 135, a zarazem został za podstawę obliczenia przyjęty złoty równy frankowi złotemu.

Wedle tego rozporządzenia stawki pieniężne. ogłoszone w przepisach przed 1. stycznia 1920 a oznaczone kwotą stałą w koronach, markach i złotych polskich zastępuje się taką samą liczbą złotych zaś oznaczone w złotych reńskich podwójną liczbą złotych.

Najwyższe i najniższe granice grzywien oznaczone w ustawie o zwalczaniu lichwy wojennej zmienione zostały w ten sposób, że w miejsce kwot pieniężnych ustalonych ustawą z dnia 2. lipca 1920 i 5. sierpnia 1922 wstępuje taka liczba złotych, jaka wypada z podziału tych kwot przez 100.

Kwoty pieniężne ogłoszone lub podwyższone szczegółowymi przepisami w 1920 zastępuje się taką liczbą złotych, jaka wypadnie z podziału tych kwot w markach polskich przez 100, w roku 1921 przez 200, w roku 1922 przez 500, w roku 1923 przez 2.000.

Jeżeli kwota pieniężna przewidziana w pewnym przepisie została zmieniona późniejszym przepisem szczególnym, należy za podstawę zastosowania przeliczenia przyjąć kwotę ustanowioną w późniejszym przepisie i czas jego ogłoszenia, o ile z poszczególnych postanowień powyższego rozporządzenia nie wynika, że za podstawę zastosowania zmiany należy przyjąć przepis pierwotny lub wogole wcześniejszy.

W orzeczeniach i innych decyzjach wydanych przez władze administracyjne należy oznaczać grzywny wyłącznie w złotych. Grzywny te mają być płacone w markach polskich, według wartości franka złotego w dniu uiszczenia § 28 rozporządzenia zawiera bliższe dane dotyczące sposobu przeliczania, przy wpłacie należnej sumy złotych na marki polskie.

Grzywny orzeczone w markach polskich, które były już wykonalne przed dniem 1. stycznia 1924 a do dnia 1. lutego 1924 nie zostały uiszczone należy przeliczyć na złote według wartości franka złotego w dniu 1. stycznia 1924.

Grzywny nie uiszczone do 1. lutego 1924 a nałożone w markach polskich, orzeczeniami które przed dniem 1. stycznia 1924 nie stały się wykonalnemi, lub orzeczeniami wydanemi po 31. grudnia 1923, należy przeliczyć na złote według wartości franka złotego w dniu, w którym orzeczenie stało się wykonalne

Postanowienia powyższego rozporządzenia nie stosują się do przestępstw popełnionych przed 1. lutego 1924 z tym wyjątkiem, że o ile orzeczenie powyższej instancji zapada po dniu 31. stycznia 1924, należy stosować nowe stawki grzywien w złotych, chociażby przestępstwo popełniono przed dniem 1. lutym 1924.

Polecam Panom Starostom zarządzić, by odnośni referenci zaznajomili się jaknajdokładniej z postanowieniami powyższego rozporządzenia i jaknajściślej je stosowali.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI

30.

L. 1236/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 16. lutego 1924.

Wnoszenie zażaleń na władze poborowe bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wojskowych w rozkazie z dnia 25. stycznia 1924, L, 3008/III./Pob. wystosowanym do podległych władz wojskowych zwróciło uwagę, iż w ostatnich czasach napływają bezpośrednio do tego Ministerstwa liczne skargi na decyzję niższych władz poborowych z pominięciem przepisanej drogi instancji dla tego rodzajn zażaleń.

Polecam Panu Staroście pouczyć ludność za pośrednictwem Urzędów gminnych, iż po myśli art. 114—117. Tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27. października 1918 Dz. U. Nr. 13, poz 28, oraz pkt. 4. ustęp 6. Tymczasowej Instrukcji dla Władz poborowych, decyzje i zarządzenia powiatowych Komend Uzupełnień (P. K. U.) wolno stronom interesowanym zaskarżyć do D. O K. w terminie dwutygodniowym. Skargi te pisemne lub ustne, złożone być mają wraz z dokumentami w P. K. U., które mają je przesłać w ciągu dni 7 do D. O. K. — Decyzje i zarządzenia D O. K. wolno interesowanym zaskarżyć do Ministerstwa Spraw Wojskowych w terminie miesięcznym, złożyć je jednak należy w D. O. K.

Skargi wnoszone z pominięciem powyższej drogi nie będą rozpatrywane.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

31.

L. 1303/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 16. lutego 1924

Okólnik Nr. 17.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 31. stycznia 1924, Nr. B. P. 2531/3. i w ślad za moimi okólnikami z 20 grudnia 1922, L. 8177. II. i z 23. lipca 1922. L. 5315. IIb. zawiadamiam, że wymienionym poniżej zagranicznym zakładom ubezpieczeń udzielono prawo działania w Małopolsce i na Sląsku Cieszyńskim. Zarazem podane są działy ubezpieczeń, jakie zakłady te mogą wykonywać oraz nazwiska generalnych reprezentantów i ich siedziby. Reprezentanci ci, oprócz pełnomocnictw od swych zakładów, winni posiadać pismo Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, zatwierdzające ich w charakterze generalnych reprezentantów.

WYKAZ

zagranicznych zakładów ubezpieczeń mających prawo działania w Małopolsce i na Śląsku Cieszyńskim.

I. Małopolska i Śląsk Cieszyński.

Nr.	Nazwisko zakładu ubezpieczeń	Dział ubezpieczeń	Imię i nazwisko generalnego reprezentanta oraz jego siedziba
1.	„Anker“, Powszechne Towarzystwo Ubezpieczeń w Wiedniu	na życie	Herman Schrenzel Lwów, ul. Kościuszki 1a.
2.	„Feniks“, Towarzystwo Ubezpieczeń na życie w Wiedniu	na życie	Dr. Józef Rauch ul. Kościuszki 8.
3.	Assicurationi Generale w Tryjeście	a) od ognia b) od kradzieży c) na życie d) szkła	Marceli Herman Lwów, ul. Kopernika 8.
4.	Riunione Adriatice di Sicurta w Tryjeście	a) na życie b) od ognia c) od kradzieży d) transportowy e) szkła	Marceli Frydman Lwów, ul. 3-go Maja 12.
5.	„Meridionale“, Tow. dla ubezpieczenia gradowego i reasekuracyjnego w Tryjeście	od gradu	Marceli Frydman Lwów, ul. 3-go Maja 12.
6.	Międzynarodowe Tow. Ubezpieczeń od wypadków w Wiedniu	od wypadków od odpowiedzialności prawnej	Marceli Frydman Lwów, ul. 3-go Maja 12.
7.	„Fonciere“, Powszechny Zakład Ubezpieczeń w Budapeszcie	a) od ognia b) od kradzieży c) na życie d) od gradu e) od wypadków f) od odpowiedz. prawnej	Ludwik Tenner Lwów, Batorego 38.
8.	Wiedeńskie Towarzystwo Ubezpieczeń w Wiedniu	od ognia	Franciszek Knopp Biała, pl. Józefa 8.
9.	Bazylejskie Tow. Ubezpieczeń od ognia w Bazylei	od przerw w ruchu przedsiębiorstw	Sami Arnold i Dr. Marceli Arnold Lwów, ul. Sykstuska 35.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

32.

L. 202/III. ex 1924.

Stanisławów, dnia 29. stycznia 1924.

W sprawie poboru podatku inwestycyjnego przez zw. komunalne.

Okólnik Nr. 30.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Skarbu zauważyło, że związki komunalne uchwalają pobór podatku inwestycyjnego wbrew przepisom art. 21. ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych nie określają jednocześnie czasu, przez jaki ma być pobierany wspomniany podatek.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 23. stycznia b. r. Nr. S. Z. 260/24, polecam przeto Panu Staroście zwrócić uwagę związkom komunalnym, znajdującym się w okręgu administracyjnym Starostwa, aby dokładnie oznaczały w swych uchwałach, dotyczących poboru podatków inwestycyjnych okres czasu ich obowiązywania i cel, na jaki mają być użyte, oraz należycie udokumentowały swe prośby potrzebnemi materjałami, obok materjałów żądanych w objaśnieniach do art. 39. okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11/XI. 1923 r. Nr. SZ 6048, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Województwa Nr. 1. ex 1924.

O ile by związki komunalne do tego polecenia się nie stosowały, zmuszonem będzie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwracać im odnośne uchwały do uzupełnienia, co spowoduje niepotrzebną zwłokę w załatwieniu odnośnych spraw.

Wojewoda: w z. Dr. GARAPICH.

33.

L. 143/III. ex 1924.

Stanisławów, dnia 29. stycznia 1924

W sprawie ograniczenia wydatków administracyjnych związków komunalnych.

Okólnik Nr. 31.

Do wszystkich Panów Starostów.

Przeprowadzenie zdecydownnej i konsekwentnej akcji zmniejszenia wydatków państwowych, jako jeden z warunków naprawy Skarbu Państwa, wywołuje konieczność wydania analogicznych zarządzeń również i w zakresie gospodarki ciał samorządowych, albowiem:

1. tak państwo jak i związki komunalne czerpią swe dochody zasadniczo z tego samego źródła (ze świadczeń ludności), którego wydajność jest ograwiczona, w wyniku czego w miarę wydatniejszego eksploatowania tego źródła przez samorządy zmiejsza się zdolność świadczenia ludności na rzecz Skarbu Państwa;
2. ciała samorządowe korzystają w zasadzie z pomocy finansowej Skarbu Państwa, chociażby tylko w formie pożyczek, zaliczek i t. p.

Z tych względów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało już okólne zarządzenie z dnia 31. grudnia 1923, L. SZ. 7888/23, zmierzające do przeprowadzenia redukcji funkcjonarjuszów administracji komunalnej.

Zasada oszczędzania musi jednakze być przeprowadzona we wszystkich działach gospodarki samorządowej, nawet w drobnych, napozór małoznacznych szczegółach.

Podkreślając powyższe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 13. stycznia b. r. Nr. SZ. 7306/23 zwróciło w szczególności uwagę na konieczność jaknajoszczędniejszego traktowania wyjazdów przedstawicieli związków samorządowych do władz nadzorczych na koszt tych związków ograniczając je do wypadków niezbędnej konieczności.

Wskutek tego reskryptu polecam przeto Panu Staroście podać powyższe dyrektywy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do wiadomości wszystkim związkom komunalnym znajdującym się w okręgu administracyjnym Starostwa.

Wojewoda: w z. Dr. GARAPICH

34.

L. 318/III. ex 1924.

Stanisławów, dnia 21. lutego 1924.

Tryb postępowania w sprawach dotyczących rekwizycji mieszkań na podstawie ust. z dn. 4/4 1922 r.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ustawa z dnia 4/IV. 1922 r. o obowiązku Zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń D. U. Nr. 33, poz. 264, prolongowana ustawą z dnia 4/VI. 1923 r (Dz. U. Nr. 59, poz. 418) straciła — w myśl art. 1. ostatnio przytoczonej ustawy — moc obowiązującą w dniu 25/XI. 1923 r.

W związku z powyższem wszczynanie nowych spraw rekwizycyjnych na podstawie uprawnień, przyznanych Zarządom gmin miejskich art. 2. i następnymi ust. z dnia 4/IV. 1922 r. stało się niemożliwem.

Z uwagi na to, że wydanie przez Ciała Ustawodawcze ustawy mającej na celu likwidację stosunków, powstałych na podstawie ustawy z dnia 4/IV. 1922 r. nie jest dotychczas zdecydowane, prolongowanie zaś wspomnianej ustawy nie jest wogóle zamierzone, zachodzi konieczna potrzeba ustalenia trybu postępowania władz, które według wspomnianej ustawy powołane były do jej wykonania w tych wszystkich wypadkach, w których z mocy zarządzeń wydany przez nie jeszcze przed wygaśnięciem ustawy, zaistniał w odniesieniu do zainteresowanych jednostek publiczno-prawny stosunek.

Nie przesądzając kwestji ewentualnego wydania przez Ciała Ustawodawcze ustawy w przedmiocie likwidacji stosunków, zaistniałych na podstawie ustawy z dnia 4/IV. 1922 r. Ministezstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 13/II. 1924, Nr. S. L. 149/24 zarządziło co następuje:

1. Zarządy gmin wiejskich podejmą czynności jedynie tylko w sprawach, w których przed dniem 25 listopada 1923 roku wydane już zostało w myśl art. 9 ust. z dnia 4. kwietnia 1922, orzeczenie o zajęciu lokalu i orzeczenie o przydziale tegoż lokalu.

2. Zażalenia od orzeczeń I-ej instancji wydanych na zasadzie art. 9 ust. z 4. kwietnia 1922 r., zapadłych przed dniem wygaśnięcia tej Ustawy mają być przez władzę administracyjną II instancji rozpoznane na podstawie postanowień wspomnianej ustawy. To samo odnosi się do zażaleń, które będą ewentualnie wniesione w następstwie działalności Zarządów gmin miejskich, o której mowa w punkcie 1-ym.
3. Sprawy, w których zapadł wyrok Najw. Tryb. Adm. muszą być ukończone zgodnie z postanowieniem art. 5 ust z 3. sierpnia 1922 Dz. U. Nr. 67. poz. 600, a wyroki względnie uchwały Trybunału wykonane.

Powyższe dyrektywy zechce Pan Starosta podać do wiadomości reprezentacyj gmin rządzących się ustawą z 13. marca 1889 dz. u. kr. Nr. 24 i z 3. lipca 1896 dz u. kr. Nr. 51.

Wojewoda: w z. Dr. GARAPICH.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

35

L. 1184/IV. ex 1924

Staniśławów, dnia 14. lutego 1924.

Dodatek ekonomiczny dla dzieci będących prywatnymi uczniami szkół publicznych.

Do Panów Naczelników Wydziałów, Pana Kierownika Kancelarji Głównej Województwa i Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 30. stycznia 1924 r. L O. B. R. 178 na podstawie wyjaśnienia Prezydjum Rady Ministrów z dnia 8. stycznia 1924 Nr. 20555/23 udzielonego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, oznajmiło, że w myśl art. 5 ustawy z dnia 13. lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 65 poz. 429) względnie art. 4 ustawy z dnia 9. października 1923 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 116 poz. 924 dzieci powyżej lat 18, które uczęszczają do szkół publicznych w charakterze uczniów prywatnych, nie należy uwzględniać przy wymiarze dodatku drożyźnianego względnie ekonomicznego dla .unkcjonarjusza państwowego.

Powyższe podaję Panom do wiadomości.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

36.

L 1066/VIIa. ex 1924.

Stanisławów, dnia 12. lutego 1924.

Ustalenie cen drzewa opałowego na miesiąc luty 1924.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie §§ 1 i 15 rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1923 r. Dz. U. Rz P. Nr. 54, poz. 379 ustanawiam na miesiąc luty 1924 następujące ceny za 1 mp. drzewa opałowego na pniu, wydawanego z lasów państwowych lub zajętego w lasach prywatnych w okręgu Województwa Stanisławowskiego:

	I. klasa wartość.	II. klasa wartość.	III. klasa wartość.
1. Buk, grab, dąb, jawor . .	3·5 złp.	3 złp.	2·5 złp.
2. Brzoza i olcha czarna . .	3 złp.	2·5 złp.	2·3 złp.
3 Osika, świerk, jodła i lipa	2·2 złp.	2 złp.	2 złp.

4. Za kupę gałęzi t. j. 3 m. długości, 1 m. wysokości i 1 m. szerokości ustanawia się 75% powyższych cen stosownie do jakości drzewa, zaś za kupę chrustu 50%.

Do klasy 1 wartościowej zaliczono powiaty: Horodenkę i Śniatyn.

Do klasy 2 wartościowej zaliczono: Kołomyję, Rohatyn, Stanisławów, Stryj, Tłumacz, Żydaczów.

Do klasy 3: Dolinę, Kałusz, Kosów, Nadwórnę, Peczeniżyn, Skole i Turkę.

Ceny powyższe oznaczono w złotych polskich wskutek zarządzenia Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 1. lutego 1924, Nr. 507/Od. wydanego w związku z wprowadzeniem stałej jednostki obliczeniowej we wszystkich dziedzinach skarbowości.

Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20. stycznia 1924 r., Nr. 7, Dz. U. Rz. P. poz. 64, ma być Złoty polski obliczany i płatny w markach polskich, według kursu franka złotego ustalonego i ogłaszanego w Monitorze Polskim przez Ministra Skarbu na zasadzie art. 3, ustawy z dnia 6. grudnia 1923, Nr. 127, Dz. U. Rz. P. poz. 1044 i rozp. Ministra Skarbu z dnia 15. grudnia 1923 r., Monitor Polski Nr. 292/23.

Ustalone tem obwieszczeniem ceny drzewa opałowego stosować należy przy obliczeniu wartości drzewa wydawanego z lasów państwowych lub prywatnych położonych w odległości najwyżej 5 km. od stacji kolejowej — przy zajęciu drzewa w lasach położonych od 5—10 km. stosować należy te ceny z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km. z 15% zniżką, przy odległości 20—30 km. z 25% zniżką, przy odległości ponad 30 km. z 30% zniżką.

Polecam zatem Panu Staroście, by treść powyższego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości interesowanych z pouczeniem, że przeciw ustanowionym cenom przysługuje stronom prawo odwołania się do Ministerstwa Robót Publicznych w przeciągu 14 dni licząc od dnia następującego po dniu ogłoszenia.

Wniesione ewentualnie odwołanie nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wypływających z zajęcia drzewa opałowego.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ PRZEMSYŁOWY.

37.

L. 511/VIII. ex 1924.

Stanisławów, dnia 28. stycznia 1924.

W sprawie sprzedaży towarów zasekwestrowanych przy wykonywaniu ustaw o walce z lichwą.

Okólnik Nr. 29.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec niejednolitego i często rozbieżnego interpretowania przez władze administracyjne art. 12, ustawy

z dnia 5-go sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2. lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. Nr. 69 p. 618) udzieliło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 14. stycznia 1924, Nr. S. A. 1, następujących wyjaśnień:

Sprzedaż zasekwestrowanych towarów w toku dochodzenia, o ile sprawy, z tytułu, których towary były zajęte, należą do właściwości sądu, może być dokonywana li tylko na skutek decyzji władz sądowych. Władze administracyjne mogą sprzedawać towary zasekwestrowane, o ile dalsze przechowanie mogłoby narazić je na zepsucie, tylko w tym wypadku, gdy sprawy, z tytułu których towary były zajęte podlegają postępowaniu karno-administracyjnemu na podstawie art. 4, ustawy z dnia 7. lipca 1920 r. (Dz. U. Nr. 66, p. 449) w brzmieniu art 4, ustawy z dnia 5. sierpnia 1922 (Dz. U. Nr. 69, p. 618). Ponadto sprzedaż towarów może być dokonywana tylko w tych wypadkach, o ile kara za przekroczenie, z tytułu którego zostały one zajęte, przewiduje konfiskatę towarów.

Do postanowień niniejszego reskryptu należy się ściśle stosować.

Wojewoda: w z. Dr. GARAPICH.

38.

L. 887/VIII. ex 1924.

Stanisławów, dnia 13. lutego 1924.

W sprawie ustalania cen w złotych polskich.

Okólnik Nr. 39.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec podnoszonych częstokroć wątpliwości co do tolerowania określania przez handlujących cen w złotych polskich przy wystawianiu rachunków, sporządzaniu cenników i ujawnianiu cen Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśniło reskryptem z dnia 7. lutego 1924, Nr. S. A. 558, iż stosownie do przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20-go stycznia 1924 r. o określaniu wartości przedmiotów majątkowych oraz zaciąganiu i dochodzeniu zobowiązań w złotych (Dz. U. Nr. 7, poz. 64) handlujący mogą ustalać ceny w rachunkach i cennikach w złotych polskich.

Z uwagi na art. 3 rozporządzenia z dnia 24-go 1924 uznaje za ważne określanie w złotych wartości przedmiotów majątkowych, dokonane przed wejściem w życie tego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych zarządziło powołanym wyżej reskryptem umorzenie wdrożonych postępowań karno-administracyjnych za ustalanie cen w rachunkach i cennikach w złotych polskich bez względu na to w jakiem stadjum znajduje się sprawa, o ile prawomocna decyzja skazująca władz administracyjnych nie została jeszcze wykonana. Jeżeli zaś orzeczenie nie stało się jeszcze prawomocnem, a grzywna już została ściągniętą należy ją zwrócić.

Do postanowień niniejszego reskryptu należy się ściśle zastosować.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

39.

L. 368/IX. ex 1923.

Stanisławów, dnia 24. stycznia 1924.

W sprawie wykonania przymusowego ubezpieczenia w P. D. U. W.

Okólnik Nr. 23.

Do wszystkich Starostw.

Uzupełniając reskrypt okólny z dnia 3. grudnia 1923, L. 7625/IX. ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Nr. 1, ex 1924, podaje się do wiadomości wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10. stycznia 1924, Nr. S. Z. 29/24 co następuje:

ad 1) Budowle podlegające obowiązkowi ubezpieczenia w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, po nadejściu do gminy rejestrów poborowych składki ogniowej, można ubezpieczyć w prywatnych zakładach ubezpieczeń, tylko do wysokości $^1/_3$ sumy szacunkowej.

ad 2) Polska Dyrekcja Ubezpieczeń Wzajemnych ma prawo i obowiązek ubezpieczać różnice pomiędzy sumą szacunkową budowli wspomnianych w punkt 1, a sumą ubezpieczenia w prywatnych zakładach ubezpieczeń.

ad 3) W sprawie egzekucji nieopłaconych składek ubezpieczeniowych dla Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, Min. Skarbu dało odnośne zlecenie Izbom Skarbowym i Inspektoratom podatkowym.

O treści niniejszego reskryptu powiadomić należy wszystkie strony interesowane.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

III.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianował prowizorycznego państwowego lekarza weterynaryjnego w VII. stopniu służbowym Eugenjusza Hirniaka państwowym lekarzem weterynaryjnym w VII. stopniu służbowym.

Wskutek zarządzonej redukcji personalu urzędniczego zwolnił P. Minister Spraw Wewnętrznych ze służby Starostę Dr. Tadeusza Chmielarskiego.

Pan Wojewoda zamianował Romana Kurowieckiego prowizorycznym referentem weterynaryjnym w VIII. st. służb. i przydzielił go do służby w Województwie.

Pan Wojewoda przeniósł kancelistę Stanisława Króla z Kołomyji do Peczeniżyna i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie, oraz kancelistę Michała Czaplińskiego z Tłumacza do Turki i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

Pan Wojewoda wypowiedział na skutek redukcji inż. Mikołajowi Chomyszynowi posadę prowizycznego referenta rachunkowo-statystycznego.

Pan Wojewoda zwolnił ze służby oficjanta kancelaryjnego Zygmunta Deszkiewicza.

IV.
KONKURSA, KOMUNIKATY I OBWIESZCZENIA.

L. 613/I. a Stanisławów, dnia 21. stycznia 1924.

Zaprowadzenie służby telegraficznej w urzędach pocztowych Gołogóry powiat Złoczów i Dydnia powiat Brzozów.

KOMUNIKAT.

Pan Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów pismem z dnia 8. stycznia br. L. 1405/207 powiadomił mnie, że w urzędach pocztowych i telegraficznych Gołogóry powiat Złoczów i Dydnia powiat Brzozów zaprowadzono służbę telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

L. 2052/I. a/24 Stanisławów, dnia 23. lutego 1924.

Zniesienie Sądu powiatowego w Liszkach.

KOMUNIKAT.

Pan Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie pismem z dnia 14. lutego 1924 L. Pr. 3097/3/Z/24 powiadomił mnie. że rozporządzeniem Pana Ministra Sprawiedliwości z 21. stycznia 1924 L. Or. 54 zniesiono Sąd powiatowy w Liszkach, wszystkie gminy do tego Sądu należące włączono do właściwości terytorjalnej Sądu powiatowego w Krakowie.

Za Wojewodę: Dr. GARAPICH.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Wydział powiatowy w Żydaczowie.

L. 2314 Żydaczów, dnia 10. grudnia 1923.

WEZWANIE.

Zarząd powiatu Żydaczowskiego wzywa p. Kazimierza Babińskiego przeniesionego w tymczasowy stan spoczynku powiatowego inspektora drogowego do objęcia w terminie do dni 30-stu posady powiatowego Inspektora drogowego przy Wydziale powiatowym w Żydaczowie pod rygorem przewidzianym postanowieniami § 17 lit. b. statutu emerytalnego dla urzędników i sług Rady powiatowej Żydaczowskiej.

Komisarz rządowy: BIEDERMAN.

Stanisław Lurje posterunkowy policji Państwowej w Wełdzirzu zgubił legitymację Nr. 1496, którą się unieważnia.

Unieważnia się zgubioną w październiku 1923 legitymację osobistą Nr. 504 wydaną przez Okręgową Komendę Policji Państwowej w Stanisławowie na nazwisko poster. Wojciecha Czerkawskiego.

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową L. 1442 opiewającą na nazwisko posterunkowego Michała Korebki, wydaną przez Okręgową Komendę Policji Państwowej w Stanisławowie.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.

[illegible]

[illegible]

[illegible] Lublin, dnia [illegible] grudnia [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] KOMUNIKATY I [illegible]

[illegible]